

TÜRK MÜHENDİS ve MİMAR ODALARI BİRLİĞİ
İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI
ANTALYA ŞUBESİ

85500 ÜYE - 26 ŞUBE - 125 TEMSİLCİLİK

**2011 GENEL SEÇİME
GİDERKEN**

**İNŞAAT MÜHENDİSLERİ
ODASI'NIN TALEPLERİ**

SUNUŞ

Demiryolları, karayolları, köprüler, viyadükler, limanlar, barajlar, sulama kanalları, enerji tesisleri, sanayi kompleksleri, gökdelenler, toplu konutlar, spor tesisleri, anıt binalar inşa ederek yaşam kalitesinin artmasında önemli rol üstlenen inşaat mühendislerinin bir başka misyonu da hiç kuşkusuz daha demokratik ve yaşanabilir bir toplum inşa edilmesine katkı koymak ve buna ilişkin talepleri her platformda dile getirmektir.

Ülkemiz, 12 Haziran 2011 tarihinde yapılacak olan genel seçim sürecine girmiş bulunmaktadır. 85 bini aşkın üyesiyle ülkemizin en büyük meslek örgütleri arasında yer alan İnşaat Mühendisleri Odası, mesleki ve toplumsal sorumlulukları gereği genel seçim öncesi mesleki alanında yaşadığı sorunlarla ilgili taleplerini Türkiye'nin yönetimine aday olan siyasi partilere ve kamuoyuna açıklamayı bir hak ve görev saymaktadır.

İnşaat Mühendisleri Odası Antalya Şubesi
12. Dönem Yönetim Kurulu

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ	3
KAMU KURUMLARI VE KİT'LERİN DÖNÜŞÜMÜ	4
İSTİHDAM POLİTİKALARI	4
TORBA YASASI	5
657 SAYILI DEVLET MEMURLARI KANUNU	5
GATS (HİZMETLERİN TİCARET GENEL ANLAŞMASI)	6
TOKİ SORUNU	6
YAPI DENETİM	7
İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ	8
KAMU İHALE YASASI	9
EĞİTİM POLİTİKALARI	9
TEKNOLOJİ FAKÜLTELERİ	9
MÜHENDİSLİK VE MİMARLIK HAKKINDA KANUN	10
TALEPLERİMİZ	10
ANTALYA KENTİ MÜHENDİSLİK SORUNLARI	13

GİRİŞ

Güncel sorunları birbirinden farklı olsa da, Türkiye’de emeğiyle geçinen kesimlerin sorunları ortak bir kaynaktan besleniyor. Bu kaynak, 24 Ocak 1980 Kararlarıyla gündemimize giren ve son otuz yıldır iktidara gelen tüm hükümetler tarafından uygulanan neo-liberal politikalaradır. Ulus ötesi sermaye gruplarının, uluslararası egemen güçlerin dayatması ile özelleştirme, kuralsızlaştırma, piyasalaştırma, güvencesizleştirme gibi biçimlerle hayatımıza giren bu politikalar, bir yandan kamusal mal ve hizmetlerin, sosyal hakların tasfiyesine, eğitimden sağlığa kadar bütün hakların paralı hale getirilmesine diğer yandan da emekçilerin haklarının gasp edilmesine yol açmıştır.

“Reform” ve “Yeniden Yapılandırma” adı altında 1980’lerde başlayan “piyasa dostu” düzenlemeler süreci 2002 yılından sonra hız kazanmış, siyasi iktidarlar piyasa koşullarıyla uyumsuz olan tüm yerleşik kurum ve kuruluşları dağıtmayı öncelikli hedef olarak önüne koymuş ve bu doğrultuda yasal/kurumsal düzenlemeler yapmaya girişmiştir. Bu değişim ve dönüşümlerle sosyal haklar tırpanlanmış, kamusal hizmetleri hızla piyasalaştırılmıştır.

- Kamu hizmetlerinin piyasalaştırılması için yap-sat-devret, yap-sat, yap-işlet, ve yap-işlet-devret gibi modeller yaygın olarak devreye sokulmuştur.
- Yasal/kurumsal düzenlemelerin en önemli ayağını oluşturan Kamu-Özel sektör ortaklığı modeli, özel sektörün kamu hizmetlerinin sunum ve finansmanında yer almasına ilişkin düzenlemeleri içermektedir.

Ülkemiz, 12 Haziran 2011 tarihinde yapılacak olan genel seçim sürecine girmiş bulunmaktadır. Ülke yönetimine aday olan mevcut hükümet ve diğer siyasi partiler seçim atmosferine girmiş ve yönetime gelmeleri durumunda yapacakları icraatlar üzerine açıklamalarda bulunmaktadırlar. 85 bini aşkın üyesiyle ülkemizin en büyük meslek örgütleri arasında yer alan İnşaat Mühendisleri Odası, mesleki ve toplumsal sorumlulukları gereği genel seçim öncesi mesleki alanında yaşadığı sorunlarla ilgili taleplerini Türkiye’nin yönetimine aday olan siyasi partilere ve kamuoyuna açıklamayı bir hak ve görev saymaktadır.

KAMU KURUMLARI ve KİT'LERİN DÖNÜŞÜMÜ

İçinden geçmekte olduğumuz bu dönemde, özelleştirme politikaları çerçevesinde devletin üretim, dağıtım ve pazarlama alanlarındaki etkinliği dolayısıyla, kamu kurum ve kuruluşlarının etkinliği azaltılmış ve bu kurumlarda yıllardır toplanan bilgi ve birikimin özel sektöre devredilmesinin önü açılmıştır.

Bugün neo-liberal yeniden yapılanma sürecinde sosyal refah devleti uygulamalarına ve kurumlarına yönelik yürütülen özelleştirme politikaları, kamu-özel sektör ortaklığı modelleriyle yeni bir biçim almakta ve devletin ve kamusal faaliyetlerin içeriden piyasalaştırılması olarak kendini göstermektedir. Bu doğrultuda devlet-ekonomi ilişkileri yeniden düzenlenerek piyasa yönelimli geniş ölçekli mekanizmalar oluşturulmaktadır.

KAMU YATIRIMLARI

Türkiye'de son 25 yılın bütçe rakamlarına baktığımızda, kamu yatırımlarının bütçe içerisindeki payının belirgin biçimde azaldığı görülebilir. 1980'lerde bütçe içerisindeki payı yüzde 20 olan kamu harcamaları, 1990'larda ortalama yüzde 9'a, 2000'li yıllarda ise yüzde 5'ler düzeyine gerilemiştir.

İnşaat sektörü kamusal yatırımlardan aldığı pay oranında dinamizmi yakalamakta, inşaat mühendislerinin iş bulma olanağı buna bağlı olarak artmakta, arz/talep dengesi, mesleki niteliği yükseltecek sonuçlar doğurmaktadır. Son iki yıl içerisinde inşaat sektöründe yaşanan küçülme, kümülatif olarak % 20'nin üzerinde olmuştur.

Devlet Su İşleri, Karayolları Genel Müdürlüğü, İller Bankası gibi, en başat altyapı hizmetlerinin üretildiği kamu kurumlarının faaliyet alanlarının özelleştirilmesi sonucunda bu kurumlarda çalışan meslektaşlarımız özlük haklarını ve iş güvencelerini yitirirken, kamuya personel alımındaki kısıtlamalar nedeniyle büyük bir "işsiz mühendis kitlesi" açığa çıkmıştır. Kamu kesiminde güvencesiz çalıştırmanın yasal dayanağı olan 4/C uygulaması sadece işçileri değil, meslektaşlarımızı da etkilemekte, pek çok meslektaşımız 4/C kapsamında çalıştırılmaktadır.

İSTİHDAM POLİTİKALARI

Her yıl binlerce inşaat mühendisi mezun olurken, mezun olanların kamu kurumlarında istihdam oranlarının giderek azalması, inşaat mühendislerinin özel sektörde "ucuz işgücü" haline dönüşmesine neden

olmuş, güvencesiz, esnek istihdam modelleriyle, teknik elemanların emeği giderek değersizleştirilmiştir. Mühendislik ücretlerinin son on yıl içerisinde geçim standartları endeksine göre yüzde 56,8 oranında düşmesi bunun en önemli göstergelerinden biridir. Özellikle yurtiçi ve yurtdışındaki şantiyelerde çalışma koşulları gün geçtikçe ağırlaştırılmaktadır. İşsiz mühendis sayısının fazla olması işverenler tarafından bir tehdit unsuru olarak kullanılmakta, meslektaşlarımız şantiyelerde kaldıkları tüm zaman boyunca çalışmaya zorlanmaktadır.

Mühendis ve mimarların iş bulabilmek için İş Kurumu'nu genellikle tercih etmedikleri bilinir. Buna rağmen veriler korkutucu sonuçlar içermektedir. Örneğin kriz öncesi 2008 Aralık ayında iş arayan inşaat mühendisi sayısı 724 iken bu rakamın Haziran 2009'da yüzde 51 artışla 1093'e ulaştığı görülmektedir. 2008 krizi sürecinde inşaat sektöründeki eksi büyüme nedeniyle yaklaşık 28 bin mühendisin işsiz kaldığı görülmektedir. Küçük şahıs firmaları ve proje bürolarının kapanmasıyla da meslek dışı alanlarda çalışma oranı yüzde 20'lere yükselmiştir.

TORBA YASA

Kamuoyunda Torba Yasa olarak bilinen "Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" çalışma hayatına dair önemli değişiklikleri öngörmektedir.

Yasa ile "Devletin borçlarının yeniden yapılandırılması" gündemi altında bir yandan sermayenin borçlarına af getirilirken diğer yandan çalışma hayatı esnekleştirilerek, kuralsız ve güvencesiz bir içerikle yeniden düzenlenmiştir. Yasa, birçok kanunda değişiklik yaparak denetim hizmetlerinin özelleştirilmesinden kamu istihdamının daraltılmasına, sosyal haklardan özelleştirmeye kadar birçok alanı sermayenin istekleri doğrultusunda şekillendirmektedir.

657 SAYILI DEVLET MEMURLARI KANUNU

"Torba Yasa" ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda yapılan önemli değişikliklerle "Kamu hizmeti" ortadan kaldırılarak, her vatandaşın "siyasal hakkı" olan kamu hizmetinde çalışma hakkı yok edilmiş, Anayasanın değiştirilemez hükümlerden biri olan "sosyal devlet ilkesi"nin en temel mekanizması olan ve sayıları 3 milyonu bulan kamu personelinin iş güvenceli kariyeri ortadan kaldırılmış; işçilerin zaten sınırlı olan iş güvenceleri zayıflatılmış, taşeronlaşmanın önü açılmıştır.

Yasa, siyasal iktidarın “kadro kaldırma yetkisini” sık ve yaygın kullanabilmesine olanak tanımaktadır. Temel memur güvencesini ortadan kaldıran bu değişiklikle birlikte, kadro kaldırma yetkisi tüm kamu sistemini sürekli tehdit edecek bir yetki olarak kullanılabilir serbest yaptırıma dönüştürülmüş, böylece siyasal iktidarların kamu personeli üzerinde yapacağı partizanca işlemlerin kapısı sonuna kadar açılmıştır.

Yasa, yöneticilik görevleri için değerlendirmeyi "sicil sistemi" dışına çıkarmakta, üst düzey kamu yöneticiliği için 12 yıl hizmeti yeterli saymakta ve bu sürenin hesabında özel kurumlarda veya serbest olarak çalışılan sürenin tamamının dikkate alınacağını hükme bağlamaktadır. Özel sektöre ve serbest meslek sahiplerine kamuda üst kademe yönetici olma yolunu açan bu değişiklikle birlikte, kamu yönetiminin üst düzey yöneticilik makamları, siyasal iktidarla gelip gidecek "siyasal kadrolara" dönüştürülecek, memuriyet kariyer sisteminin taşıyıcısı olan "piramidin tepesi" kariyer sistemine kapanacaktır.

GATS (HİZMETLERİN TİCARETİ GENEL ANLAŞMASI)

Yapılan düzenlemeler tartışılırken Dünya Ticaret Örgütü bünyesinde geliştirilen GATS'a (Hizmetlerin Ticareti Genel Anlaşması) ayrı bir yer verilmelidir. Çünkü meslek alanlarına dönük saldırının ayrıntıları GATS hükümlerinde yer almaktadır.

Hizmetlerin Ticareti Genel Anlaşması, inşaat mühendisliği de dâhil olmak üzere Birliğimize bağlı meslek odalarının ilgi alanlarını da kapsayan; haberleşme, posta, telekomünikasyon, müteahhitlik, eğitim, çevre, sağlık, mühendislik-mimarlık, turizm, ulaştırma ve benzeri hemen her meslek alanıyla ilgili düzenlemeleri içermektedir. Türkiye'nin mühendislik, müteahhitlik hizmetlerinde GATS hükümlerine uygun düzenlemede bulunmayı taahhüt etmesinin somut sonuçları, sektörümüzün ulus ötesi inşaat tekellerinin hükümlerine girmesi, firmalarımızın “savaş” bölgelerinde taşeronluk yapmakla sınırlanması, yabancı teknik personele tanınan ayrıcalıktır.

TOKİ SORUNU

Kentleşmenin doğal bir sonucu olan konut sorunu 1950'li yıllardan itibaren, ülkemizin en önemli sorunlarından birisi olmuştur. Hükümetlerin bu sorunu planlı ve toplumcu bir anlayışla bütünlüklü biçimde ele almaması sonucunda, konut sorunu giderek büyümüştür.

Siyasi iktidarın konut sorununu çözme işini havale ettiği TOKİ, geline süreçte en büyük sorunlardan birisi haline gelmiştir. Sınırsız yetkilerle

donatılmış ve devasa bir şirket halini almış TOKİ, hem işlevi, hem işleyişi, hem de yaptığı işlerle “sorgulanır” hale gelmiştir.

“Yoksulları ev sahibi yapma” iddiasıyla konut seferberliğine kalkışan TOKİ, kısa sürede bu iddiadan uzaklaşarak, orta ve üst sınıflara konut üreten bir “işletme”ye dönüşmüştür. Güvenli yapıların olmazsa olmaz koşulu olan zemin, proje, malzeme ve yapı denetimlerinden muaf olan TOKİ tarafından yaptırılan binaların güvenliği de kaygı vericidir.

Yapı denetimden muaf tutulan, vergi ayrıcalığı tanınan, hazine arazilerini kullanma olanağı sağlanan TOKİ büyüyüp geliştikçe, inşaat sektörü genel anlamda durağanlaşmakta, çok sayıda inşaat firması ekonomik açıdan krize girmektedir.

TOKİ'nin muafiyetleri ve sakıncalar

TOKİ'nin kamu denetimi dışında kalmasını sağlayan yasal süreç Toplu Konut Müsteşarlığı'nın ve Arsa Ofisi Genel Müdürlüğü'nün kapatılması ile başlamış, Kamu İhale Kanunu kapsamı dışına çıkartılması ile devam etmiş, mali açıdan denetleyecek Sayıştay'ın yetki alanından çıkartılmasından sonra geriye sadece Devlet Denetleme Kurulu bırakılmıştır.

Halen ülke genelinde 1500'ün üzerinde şantiyesi olan TOKİ inşaatlarının denetimi müşavir firmalar aracılığıyla yapılmaktadır. Bu müşavir firmalarda yeterince mühendis istihdam edilmemekte, bir mühendis farklı kentlerde birden fazla işi üstlenmekte ve bu nedenle kamu eliyle yapılan yapılar yeterli mühendislik hizmeti alamamaktadır. Hükümet kendi ürettiği yapıları kendi çıkardığı Yapı Denetim Yasası ile denetletmemektedir.

YAPI DENETİM

Türkiye, topraklarının yüzde 93'ünün aktif deprem kuşağı üzerinde bulunduğu ve nüfusunun yüzde 98'inin deprem riski altında yaşadığı bir ülkemizde konutların yüzde 40'ı kaçak ya da ruhsatsızdır; yapı kullanma izin belgesi baz alınırca bu oran yüzde 67'e çıkmaktadır. Bina stokunun yüzde 10'unun yenilenmesi, yüzde 30'unun onarılması gerekmektedir ki, bu, konutların yüzde 40'ının oturulabilir olmadığını göstermektedir.

1999 depremleri göstermiştir ki yapım süreci denetimden yoksundur. Sağlıklı bir yapı denetim sistemi, bugünü değil, geleceğimizi kurtaracak, güvenli ve sağlıklı binalar üretilmesini sağlayacaktır. Fakat mevcut Yapı Denetim Yasası ihtiyacı gidermekten uzaktır. Yasa mesleki yeterliliği temel almamakta, sigorta sistemini içermemekte ve işverenlerin

çalışacakları yapı denetim firmasını seçebilme keyfiyetinden dolayı denetimde teknik değil ticari yön ön plana çıkmaktadır.

Gerek can ve mal güvenliğinin sağlanması, gerekse çağdaş nitelikli yaşanabilir bir çevre ve yapı üretiminin gerçekleştirilmesi için kapsamlı bir yapı denetimine ihtiyaç vardır.

Yasada, birçok defalar eleştirdiğimiz “imzacılık” anlayışı devam etmektedir. Kanuna göre, beş yılını dolduran mühendis ve mimarlar başka hiç bir yeterlilik aranmaksızın Bayındırlık ve İskân Bakanlığı'na başvurarak “denetçi” belgesi alabilmektedir. “Denetçi” belgesi talep eden mühendis ve mimarlardan mesleki yeterlilik ve etik konusunda meslek odaları tarafından verilen belgeler talep edilmelidir.

Öte yandan Yapı Denetim sisteminde denetçi veya kontrol mühendisi olarak çalışan meslektaşlarımız üstlendikleri sorumlulukların gerektirdiği ücreti alamamakta, çoğu meslektaşımız asgari ücretle çalıştırılmaktadır.

İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ

Her gün bir yenisini duyduğumuz iş kazaları ülkemizin en önemli sorunlarından birisi haline gelmişken, eski mevzuatın bile gerisinde hükümler içeren yasal düzenlemeler, emek ve meslek örgütlerinin tüm karşı çıkışına rağmen, 1 Ağustos 2010 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girmiştir.

Yasa değişikliğinin yegâne amacı, TMMOB ve TTB gibi meslek örgütlerini işçi sağlığı ve iş güvenliği sürecinden dışlamak, bu alanı tamamen piyasaya açmaktır. AKP Hükümeti, 2003 yılında yürürlüğe giren 4857 sayılı İş Kanunu'nun ilgili maddeleri gereğince TMMOB ve TTB'nin önerileri doğrultusundaki uygulamaları hayata geçirmek yerine, meslek örgütlerini devre dışı bırakmayı tercih etmiştir.

İşçi sağlığının ve iş güvenliğinin sağlanması, her şeyden önce kamusal bir sorumluluktur ve bu alanın düzenlenmesinde kamusal fayda esas alınmalıdır. Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları olan TMMOB ve TTB'nin kendi uzmanlık alanlarındaki birikim, sorumluluk ve yetkilerinin görmezden gelinerek, bu iki birliğin yetki ve sorumluluklarının ticari kurumlara devredilmesi, kamusal fayda anlayışıyla örtüşmemektedir.

Yeni yasa, iş güvenliği alanını piyasalaştırmasının yanı sıra, getirdiği “iş güvenliği uzmanı” tanımlamasıyla, mühendisler ile diğer teknik elemanları aynı kategori altında eşitlemektedir. Bu durum, iş güvenliğinin sağlanması konusunda sakıncalı sonuçlar doğuracaktır.

KAMU İHALE YASASI

En son düzenlenen haliyle 5 Aralık 2008 tarihinde yürürlüğe giren 5812 sayılı Kanun ile mühendis ve mimarlar, kazanılmış hakları tirpanlanarak ihale sürecinin dışında bırakılmış, kamu ihaleleri için ehli olmayan sermaye sahiplerine verilmiş, Kamu İhale Yasası'nın rekabet ve eşit muamele ilkeleri ortadan kaldırılarak idarelerin istismarına açık, ihalesiz veya göstermelik ihalelerle “adrese teslim ihale” yolu açılmıştır.

Yasa değişikliği ile getirilen “Yapım ve yapımla ilgili hizmet işlerinde denetim faaliyetlerinde bulunan mühendislerin bu faaliyetleri nedeni ile sahip oldukları iş denetleme belgelerinin ilk beş yıl için beşte bir oranında değerlendirilmesi” hükmü, aldığı eğitim gereği üstlendiği işi fen ve san'at kurallarına uygun yapmayı ilke edinen, toplum yararını ve ulusal değerleri ön planda tutan mühendislerin önünde ciddi bir engel olarak durmaktadır.

EĞİTİM POLİTİKALARI

Geçtiğimiz on yıl içerisinde yaşanan en derin tahribat “eğitim alanında olmuştur. Tüm eğitim sürecinin paralı hale getirilmek istenmesi, bu çerçevede kamu kaynaklarının vakıf okullarına aktarılması, üniversiteye giriş sistemi, “gecekondu” tabir edilen üniversitelerin peş peşe açılması, donanımsız eğitim, fiziki yetersizlik, öğrenci sayısı ile istihdam oranı arasındaki devasa uçurum tahribatın ana noktalarını oluşturmaktadır. Bu süreç sonunda elde edilen mesleğin niteliğinin tartışmalı olacağı açıktır.

TEKNOLOJİ FAKÜLTELERİ

13 Kasım 2009 tarihli resmi gazetede yayımlanan Bakanlar Kurulu kararı ile ülkemize teknik öğretmen yetiştiren Teknik Eğitim Fakülteleri, Teknoloji Fakültelerine dönüştürülmüş ve bu okullardan mezun olanlara mühendislik diploması alma hakkı tanınmıştır. Bu uygulama mühendislik alanında tafisi mümkün olmayan bir tahribata neden olacaktır. Kamuoyundan ve özellikle de konuyla yakından ilgili üniversite ve meslek odalarından “kaçırılarak” işletilen bu süreç, bırakınız demokratik ilkeleri, en temel etik değerlerle bile bağdaştırılamaz.

Hükümet, Teknik Eğitim Fakültelerinden mezun olan binlerce gencimizin “atama” ve “işsizlik” sorunlarına çözüm üretmek yerine, sorunun adını değiştirmeye çalışmaktadır. Bir yandan on binlerce teknik öğretmen atama için beklerken, diğer yanda teknik okullarda vekil öğretmenler derslere girmektedir. Teknik Eğitim Fakültelerinin ortadan kaldırılması, teknik öğretmen açığının giderek artmasına neden olacağı gibi teknik eğitimin niteliğini de düşürecektir. Teknik Eğitim Fakültelerini Teknoloji

Fakülteleri haline getirmek, teknik eğitim alanındaki sorunları çözmek yerine, daha da derinleştirecektir.

MÜHENDİSLİK VE MİMARLIK HAKKINDA KANUN

Bayındırlık ve imar etkinliklerinin en önemli aktörü olan mühendisler, mimarlar ve şehir plancıları ile bunların ürettiği mühendislik ve mimarlık hizmetleri olmaksızın, bir ülkede diğer hizmetlerin arzu edilen şekilde verildiğinden söz edilemez. Mühendis, Mimar ve Şehir Plancılarının içinde bulunmadığı ekonomik bir etkinlik, toplumsal bir hizmet ve sektör düşünülmemeyeceği açıktır. Bu gerçek, içinde yaşadığımız bilgi ve teknoloji çağında daha da iyi anlaşılmaktadır. Son yarım yüzyılda gerçekleşen önemli teknolojik gelişmeler, mühendislerin ve diğer teknik elemanların önemi daha da artmış; bu elemanların eğitim, deneyim ve yetkinlikleri ile nasıl bir bilgi ve beceri ile donatılmaları gerektiği konusu özel bir önem kazanmıştır.

Ülkemizde mühendislik ve mimarlık meslekleri, 1938 tarihli 3458 Sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkındaki Kanun çerçevesinde yürütülmektedir. Bu Kanun'a göre, diploması olan her mühendis ve mimara, herhangi bir meslekî tecrübe şartı aranmaksızın, sınırsız mesleki yetki verilmektedir. Oysa, diploma ile belgelenen eğitim her koşulda çok önemli ve gerekli ise de, bir işi gerektiği gibi yapabilmenin ölçütü olarak yalnız başına yeterli değildir. Eğitimin öğretici, geliştirici, olgunlaştırıcı ve düzeyli bir uygulama deneyimi ile tamamlanması gerekmektedir.

Bu anlayış çerçevesinde, gelişmiş ülkelerde olduğu gibi, ülkemizde de, mesleği etkin biçimde uygulayabilmek için yeterli bilgi ve beceri ile donanmış, yeterince deneyim kazanmış ve etik davranışta bulunma alışkanlığı kazanmış mühendisler aracılığıyla hizmet üretmeye gereksinim bulunmaktadır.

TALEPLERİMİZ

85 bini aşan üyesiyle ülkemizin en büyük meslek örgütleri arasında yer alan İnşaat Mühendisleri Odası, toplumsal ve mesleki sorumlulukları gereği sorunların tespitini yaparken aynı zamanda çözüm önerilerini ve taleplerini sıralamayı da bir hak ve görev saymaktadır. Mesleki alanımız, meslektaşlarımız ve toplumsal sorunlarla ilgili yukarıda başlıklar halinde sıraladığımız sorunlarımıza dair taleplerimiz şöyledir:

Kamu yatırımlarına bütçeden ayrılan pay artırılmalıdır.

Kamuda istihdam artırılmalı, meslektaşlarımızın özel sektörde “ucuz işgücü” olarak değerlendirilmemeleri için gerekli olan yasal düzenlemeler hayata geçirilmelidir.

Kamuda meslektaşlarımızı güvencesiz çalıştırmanın yasal dayanağı olan 4/C uygulaması kaldırılmalıdır.

Mühendislik ücretleri geçim standartları endeksine göre belirlenmeli; güvencesiz, esnek istihdam modelleri yerine iş güvenceli, eşit işe eşit ücret anlayışı çalışma yaşamına hâkim kılınmalıdır.

“Torba Yasa”nın çalışanlar aleyhine olan maddeleri kabul edilemez. Yasanın ilgili hükümleri çalışanlar lehine yeniden düzenlenmelidir.

Torba Yasayla 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nda yapılan değişikliklerin Anayasa’nın sosyal devlet ilkesine verdiği zararlar ortadan kaldırılmalıdır.

Hizmetlerin Ticareti Genel Anlaşması ve ikili anlaşmalar taraflar arasında “eşitlik” ilkesine aykırı hükümler içermektedir. Meslektaşlarımızın hak kaybına sebep olan bu anlaşmalara son verilmelidir.

Bugün devasa bir devlet şirketine dönüşmüş olan TOKİ özel sektörle rekabet yerine asli görevi olan “Dar gelirliilere konut üretme” amacına hizmet etmeli, TOKİ inşaatları Yapı Denetim Yasası kapsamında denetlenmelidir.

Yapı Denetim Kuruluşlarında denetçi mühendis olarak çalışan mühendis ve mimarların uzmanlığı belgelendirilmiş ve mesleki etik değerlere sahip olmasını öngören düzenlemeler yapılmalıdır.

Yapı Denetim Sisteminde denetçi ve kontrol mühendisi olarak çalışan meslektaşlarımızın özlük haklarını koruyacak yasal düzenlemeler bir an önce yapılmalıdır.

İş Güvenliği Mühendisliği, mühendislik mesleğinin icrasıdır. İş güvenliği uzmanlığı mühendis olmayanlara kapatılmalıdır.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği alanında yapılan yasal düzenlemelere konunun birince dereceden muhatabı olan TMMOB ve TTB mutlaka dahil edilmelidir.

Kamu İhale Sistemi, “adrese teslim ihale” anlayışının dışına çıkarılmalıdır. Kamu İhale Yasası aldığı eğitim gereği konunun uzmanları olan mühendis ve mimarlara ayrıcalıklı hükümler içermelidir.

Eğitim sistemi bir kamu hizmetidir. Devlet üniversitelerinin içini boşaltarak vakıf üniversitelerini “cazip” hale getiren politikaların önüne geçilmeli, bütçeden eğitime ayrılan pay artırılmalı, yeterli fiziki ve teknik alt yapı oluşturulmadan üniversite açılmasına son verilmelidir.

Ülkemizin teknik öğretmen ihtiyacını karşılayan ve nitelikli ara eleman yetiştirilmesinde önemli yeri bulunan Teknik Eğitim Fakülteleri'nin Teknoloji Fakültelerine dönüştürülmesi bir yandan eğitimci açığını artırırken diğer yandan uzun erimde ucuz ve niteliği sorgulanır mühendis istihdamına yol açacaktır. Bu karardan bir an önce dönülmelidir.

1938 yılında çıkarılan 3458 Sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanun' un ve İnşaat mühendisliği mevzuatının çağdaş normlara göre revize edilmesini,

Son olarak; Demiryolları, karayolları, köprüler, viyadükler, limanlar, barajlar, sulama kanalları, enerji tesisleri, sanayi kompleksleri, gökdelenler, toplu konutlar, spor tesisleri, anıt binalar inşa ederek yaşam kalitesinin artmasında önemli rol üstlenen inşaat mühendislerinin bir başka misyonu da hiç kuşkusuz daha demokratik ve yaşanabilir bir toplum inşa edilmesine katkı koymak ve buna ilişkin talepleri her platformda dile getirmektir.

Bu bağlamda; 12 Eylül 1980 Askeri cunta döneminde hazırlanan ve başta örgütlenme özgürlüğü olmak üzere tüm demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldıran mevcut anayasa değiştirilmesi ve tüm toplumsal kesimlerin katılımıyla demokratik, eşitlikçi ve özgürlükçü bir anayasanın hazırlanması gerekmektedir.

Diğer yandan, ülkemizde yaklaşık otuz yıldır devam eden elli bine yakın insanımızın canına malolan, ülke kaynaklarının heba edildiği çatışma ortamının kalıcı olarak sonlandırılması gerektiği açıktır.

İnşaat Mühendisleri Odası, demokratik, eşitlikçi ve özgürlükçü bir anayasa ve etnik ve dini temelli ayrımcılığın olmadığı, kardeşçe barış içinde bir arada yaşama koşullarının olduğu bir Türkiye talep etmektedir.

ANTALYA KENTİ MÜHENDİSLİK SORUNLARI*

Coğrafi konumu ve fiziki, iklimsel ve tarihi kültürel özellikleri nedeni ile dış dünya ile ilişki kurması yüksek bir potansiyele sahip, ekonomik, sosyal, kültürel ve mekânsal açıdan sürekli gelişen bir kent olarak Antalya, gelişmenin yanında da bir dizi sorunları da beraberinde taşımaktadır. Gelişen turizm yatırımları ile yaratılan kentsel ekonomi nedeni ile ülkenin diğer yörelerine göre nispi refah seviyesindeki artış kente olan göçü kamçulamakta ve beraberinde artan nüfus, hızlı kentleşme, mekânsal yığılma sorunlarını da beraberinde taşımaktadır.

Ülkenin siyasi yapısındaki dalgalanmalar, 12 Eylül sonraki askeri darbe sonrası kurulan Özal hükümeti ile kıyılarda başlatılan turizm hareketi en önemli değişimi Antalya üzerinde göstermiş, kentin ekonomisindeki tarımdan ve yerel sanayi yatırımlarından oluşan eksen ulusal ve uluslar arası ölçekli yatırımlarla turizm ve beraberindeki hizmet sektörüne kaymıştır.

Kentin ekonomik ekseninde oluşan bu değişim kent kimliğinde de değişikliklere de neden olmuş, kentteki gelişimin ve değişimin başlattığı süreç gerekli kültür ve bilgi birikimini oluşturacak yeterli zaman ve ortam bulamadığından şehrin yapılaşma düzeni bir talan düzenine teslim olmuştur. Planlama süreci başlatılmış ancak ardı sıra gelen değişiklik ve yeniden düzenlemeler ile yapılaşma ve yerleşme talebi öncelikle maliyeti en düşük ve en kolay altyapı getirilebilecek olan tarım alanlarından karşılanmıştır. Dönümlerce sera alanı, narenciye bahçesi bir çırpıda imara açılmış, oluşan rant ekonomileri iştahları kabartarak daha çok sermayeyi kente çekerek bir başka talanın kapısını açmıştır. Yeni alanların imara açılması amacı ile bu kez yaylalara ve ormanlara saldırı başlamış ve kaçak yapılaşma olgusu gündeme gelmiştir. Orman alanlarına saldırının önü 2b yasaasının çıkarılması ile açılmıştır. Orman köylüsüne toprak kazandırmak gibi masumane bir amaçla öne sürülen yasanın ciddi bir kaçak yapılaşmayı gündeme getirmesi kaçınılmaz olarak karşımıza çıkmakta, Türkiye'nin en geniş 2b arazilerine sahip bir kent olarak Antalya bu sorunla boğuşmak zorunda bırakılmıştır.

Yaşanmakta olan sorunlar yalnızca kent merkezini değil çevresindeki kırsal yerleşimler ile doğal kaynakların yıkımına da neden olmakta, Sempozyum sürecinde saptanan bu sorunlar ve çözüm önerileri bir araya getirildiğinde aşağıda belirlenmiş olan sonuçlar şöyle sıralanmaktadır.

*

TMMOB Antalya Kent Sempozyumu (24-25-26 Mart 2011) Sonuç Bildirgesi

Değişik kent, endüstri, ulaşım, turizm, altyapı ve benzeri nitelikli yatırımlar düşük maliyetli verimli tarım topraklarına yönlendirilmemeli, nitelikli tarım alanları mutlaka korunmalıdır.

Kent alanının tümünde dengeli kalkınmanın sağlanması, üretim artışı ve verimlilik desteklenerek verimsizliğe neden olan rant ve rant kültürü ile mücadele edilmelidir.

Kent ekonomisinin gelişmesi ve rekabetçi gücünün artırılması için; altyapı koşullarının iyileştirilmesi, yenilikçi kapasitenin geliştirilmesi gerekli olup, gelir ve katma değer artışı sağlamak için arz planlamasının yapılması, özellikle kentin ana sektörleri olan tarım ve turizm de ürün ve pazar çeşitliliğinin artırılması gereklidir.

Kentin nüfus gelişimini doğru tespit eden, mevcut yapılaşma düzenini bir disiplin altına alan, doğal kaynakların korunarak kullanımını ön gören, sosyal ve kültürel altyapı alanlarının alanların kentin ihtiyacına cevap verecek şekilde dengeli dağılımını sağlayan, yeni ekonomik üretim alanlarının oluşturulması sağlayacak ama bunun için kentin ekosistemini bozmayacak türde yatırımlara öncelik veren, kentlilerinde ve sivil toplum kuruluşlarının bu sürece katılımını sağlayan bir planlamanın yapılması gerektiği bildirilmiştir.

Çarpık ve düzensiz yapılaşma düzeni öncelikle gecekondu alanlarında olmak üzere dönüşüm ihtiyacını ortaya çıkarmış, bir kentsel dönüşüm süreci başlamıştır. Kentsel dönüşüm modelinin bugüne değin yapılmış olan dönüşüm felaketi uygulamalardan farklı olarak dönüşüm alanındakilerin kentte kalmasını sağlayacak ve sürece katılımını sağlayacak bir proje olmasının amaç olması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Kent bilgi sisteminin (CBS) kurmakla yetkili olan Antalya Büyükşehir Belediyesi öncelikle CBS Şube Müdürlüğü veya Daire Başkanlığı kurmalı, iyi bir programlama yapmalı, veri alışverişi için kurumlar ve ilçe belediyelerle protokol imzalamalıdır.

CBS' nin temeli olan harita verilerinin üretilmesi ve yönetilmesi harita mühendislerince yapılmalıdır.

Başlangıçta bu sistemin kurulmasının maddi boyutu büyük gibi görünse de ileriki aşamalarda ciddi gelir kaynağı, zaman tasarrufu olacak ve her türlü planlamayı doğru yapabilme olanağı sağlanacaktır.

Öte yandan yapı stoğundaki depremsellik riskinin belirlenmesi amacı ile Kentteki yapı stoğu özellikleri Antalya'daki sismik risk belirlenmelidir. Deprem Master Planı çalışmaları hızlandırılmalıdır.

Tüm dünyada gelişen küreselleşme süreci ile birlikte Antalya kenti de bir dünya kenti unvanının hakkını verebilecek ölçüde küresel sermayenin dikkatini çekmektedir. Marka kent olma yarışı içinde yeni yatırımlar gündeme gelmekte, ancak artan enerji ihtiyacı yeni enerji yatırımlarını da beraberinde getirmektedir. Öte yandan dünyamızın karşı karşıya bulunduğu en önemli çevre olayı “Küresel Isınma”dır. Bu problemin baş aktörleri olan atmosferdeki sera gazları emisyonlarının kontrol altına alınmaması durumunda Küresel Isınmanın Etkilerinin doğal bir sonucu olarak karşılaşılabileceğimiz küresel iklim değişikliğinin yol açtığı şiddetli meteorolojik olayların yarattığı taşkınlardan korunmak, yaşanacak kuraklık için tarım politikalarını belirlemek, su yönetim süreçlerinin bu yeni duruma göre yapılandırılmasını sağlamak, ayrıca küresel ısınmaya bağlı olarak hızla eriyen buzulların denizlerde, su seviyelerinde yaratacağı yükselmeleri göz önünde bulundurarak deniz kıyısındaki yerleşimlerin geleceğini belirlemek gerektiği bildirilmiştir.

Son yıllarda küresel ısınmanın etkilerini en aza indirmek amacı ile temiz enerji kaynaklarının kullanımına ağırlık verilmelidir. Bu enerji kaynaklarından biri olan Doğalgazdan üretilen elektrik enerjisi Antalya’da ilk sırayı almaktadır. Dışa bağımlı ve sonlu bir kaynak niteliği taşıyan doğalgazın yanı sıra elektrik üretiminin yenilenebilir kaynaklardan üretilmesi gerektiğine işaret edilmiştir. Yapılmış ve yapılması planlanan HES projeleri için ekolojik ağırlıklı bir değerlendirme yapılması gerektiği, Projeler hazırlanırken yerel halk bilgilendirilerek görüşleri alınması, yöre halkı ve ilgili STK’lar projelerin her aşamasında sürece dahil edilmesi, Akarsu yatağına bırakılacak suyun belirlenmesinde ulusal bir yöntem geliştirilmiş olması gerektiği bildirilmiştir.

Elektrik üretim tesislerinde enerji verimliliğinde alınacak tedbirler olarak; yeni santrallerin kurulum aşamasında da, elektrik iletim ve dağıtımında da verimlilik kriterlerine uyulması gerektiği önemle vurgulanmıştır.

Antalya’nın bir “güneş kenti” olması için çaba harcanması gerektiği, Güneş Kent Kentsel Dönüşüm Projesi yapılması ve yerel kuruluşların katılımı, merkezi idarenin desteği ile “Antalya Güneş Kenti Strateji Belgesi ve Eylem Planı” hazırlanması gerektiği ; Antalya’nın yalnızca güneş uygulamaları ile değil güneş enerjisi ekipmanları üretimi ile de güneş kenti olması hedeflenerek imalatçı kuruluşların yer alacağı bir merkez olması için gerekli planlama yapılmalı, yönlendirme ve teşviklerle desteklenmesi gerektiği bildirilmiştir.

Ülkede kurulması hedeflenen nükleer santrallerin ilk kuruluş masraflarının çok yüksek olduğuna, işletme masraflarının yüksekliğine, hammadde olarak ülkemizin dışa bağımlı olduğuna işaret edilerek,

Ülkemizde yeterince temiz enerji kaynaklarının mevcut olduğu ve bunların verimli şekilde kullanılması ile nükleer enerjiye gerek duyulmayacağı bildirilmiştir.

Enerji alanındaki piyasacı yasaların yarattığı tahribatın değerlendirilmesi gerektiği, bu tahribatın giderilmesini sağlamak için derhal planlı, merkezi ve ulusal bir enerji sektörünün oluşturulması, bunun için de özelleştirilen yerlerin kamulaştırılması, planlama süreçlerine sektördeki örgütlü emek ve meslek örgütlerinin ve bilimsel kurumların katılımının sağlanması ve halka kesintisiz, kaliteli, ucuz enerji sağlamanın temel yaklaşım haline getirilmesinin önemi vurgulanmıştır.

Tüm Türkiye de olduğu gibi Antalya kentinde de yer altı kaynaklarının hoyratça kullanımı söz konusudur. Özellikle maden işletmesi adı altında yapılmakta olan taş ocakları ve kum çakıl ocakları kontrolsüzce üretimlerini sürdürmekte, doğayı tahrip ederek çevresel zararlar oluşturmaktadır.

Her şeyden önce, kapitalizmin tüketim çılgınlığına bağlı şişirilen üretim anlayışının sorgulanması, tüm kaynakları sorumsuzca kullanan tüketim/üretim kalıplarından hızla uzaklaşılması gerekmektedir.

Doğru ve uygulanabilir bir çevre ve madencilik mevzuatının oluşturulması, Etkili ve yaygın bir idari örgütlenmeyle, kamusal denetimin oluşturulması, çevresel sorunlar birden fazla mühendislik, hukuk, tıp, morfoloji, arkeoloji ve diğer ana bilim dallarını ilgilendirdiğinden ilgili disiplinlerin ortak çalışmalar yapması, madencilik çalışmalarının, tüm diğer üretim çalışmaları gibi, doğaya ve çevreye zarar verici etkisinin bulunduğu, ancak yine de yapılma zorunluluğu, bu süreçte oluşacak zararın en aza indirilmesi, gerekli iyileştirmelerin yapılarak çalışmanın sonlandırılması gerektiği, çevre ile barışık, insan odaklı bir madencilik anlayışının tüm toplumun yararına olacağı bildirilmiştir.

Bu anlayıştan hareketle “orman” sayılan yerlerin başta turizm ve madencilik olmak üzere orman ekosistemlerine zarar verebilecek karar ve uygulamaların aşılması, planlama çalışmalarının tüm boyutlarıyla yeniden düzenlenmesi, bu alanların toplumdaki farklı sınıf ve katmanlarının yetkili ve sorumluluklu olarak katılabilecekleri demokratik ortamda işletilmesinin anayasal olarak güvenceye alındığı katılım düzeneklerinin geliştirilmesi ve kurumsallaştırılması, “orman” sayılan yerlerin yönetiminde ülkesel ve bölgesel düzeydeki planlama çalışmaları sırasında ormancılık amaçları, politikaları, strateji ve ilkeleri toplumun tüm sınıf ve katmanlarının demokratik katılımlarıyla belirlenmesi, ülkesel ve bölgesel düzeyde belirlenen ormancılık amaç politikası ve stratejilerin

yerel düzeyde yaşama geçirilebilmesine yönelik teknik ve yönetsel çalışmaların tümleşik olarak hazırlanacak çalışma programları doğrultusunda yerel ormancılık birimleri tarafından yerine getirilmesinin sağlanması gerektiği bildirilmiştir.

Kentin gelişme sürecinde; yerleşimin önemli bir alanını oluşturan tufa ve traverten platosundaki sorunların yanı sıra platonun batı ve doğusunda yer alan alüvyon, yumuşak organik killer ile turba zeminler ve kumulların varlığı sivilaşma ve aşırı oturma gibi zemin sorunlarını beraberinde getirdiği tespiti ile deprem kaynakları ve sıç su tablası koşulları da dikkate alınarak; güncel verilerle kentin deprenselliği değerlendirilmesi, organik zeminler ve turbalık alanların yayılım ve derinliklerin belirlenerek buralarda yerleşimden ve yüksek yapılaşmadan kaçınılması, sivilaşma potansiyeli değerlendirilerek haritalanması, araştırmalarda yeni deney yöntemleri kullanılmalı ve falez bandındaki deformasyonlar sistematik olarak izlenmesi, mikro bölgelendirme haritaları yapılarak planlamada kullanılması gerektiği bildirilmiştir.

Antalya su kaynakları açısından Türkiye'nin en zengin illerinden biridir. Bu güne kadar içme suyu ihtiyacı yer altı kaynaklarından sağlanmıştır. Kentin büyümesi ve artan nüfus karşısında şu anda kullanılan temiz su kaynakları yetersiz kalacağından yüzey sularından yararlanma zorunda olacaktır. Korunması zor olan yüzey suları için öncelikli kaynak belirlenerek merkezi ve yerel yönetimler tarafından bu kaynakların korunmasına yönelik tedbirlerin alınması gerektiği tespit edilmiştir.

Su kaynakların kirliliğine neden olan etmenlerden biri de havuz kimyasallarıdır. Turizm sektöründe; başlıca temizlik kimyasalları, havuz ve su şartlandırma kimyasalları ile tarım kimyasalları (gübre ve pestisidler) olmak üzere tonlarca kimyasal kullanılmakta, kimyasal tüketimini azaltacak tedbirlerin alınması ve toksin kimyasallar yerine daha az zararlı veya zararsız doğal kimyasalların (yeşil kimyasallar) kullanımının teşvik edilmesinin önemi vurgulanmıştır.

Kıyı kenti olup binlerce yıl öncesinde " Denizci " olan fakat günümüzde denizden uzak Antalya kentinin Denizcilik Sektörü ve alt Sektörleri olan Deniz Taşımacılığı, Denizyolu Ulaşımı, Limancılık, Yat Limanları, Yat ve Deniz Araçları imalatlarının yapımı için Denizcilik Kaynaklarının efektif kullanımı sağlayacak ekonomisi Turizme dayalı bir şehir kimliğinden sıyrılarak çok daha verimli ve katma değeri yüksek Denizcilik faktöründen faydalanmasını sağlayacak tedbirleri almak, genişleme alanlarının dahil edildiği kombine taşımacılığı sağlayacak demiryolu gibi alt ve üst yapıları oluşturacak entegre bir Deniz Kenti Politikası yapılmalı ve uygulanmalıdır.

Diğer yandan Limanı olması, deniz trafiği ve gelişim taşımacılık trendine paralel olarak denizlerin kirlenmesini önleyecek, oluşacak kazalara önceden tedbirleri alacak, alt yapıları oluşturacak Valilik, Belediye, üniversite ve ilgili odalar ve kamu kuruluşları temsilcileri ile oluşturulacak Daimi Denizcilik Komisyonu kurulmanın gerekliliği bildirilmiştir.

Antalya hava kirlilik oranı yüksek olan iller arasında yer almaktadır. Kentimizde 2004 yılından itibaren artan hava kirliliğinin temel sorumlusu; ısı verimi düşük, partikül oranı yüksek kömürün kullanılmasıdır. Mahalli Çevre Kurulu'nun; kentimizde kullanılacak kömür özellikleri ile ilgili kararını verirken, halkın sağlığını düşünerek, bu konuda uzman bilim adamlarının da görüşlerine başvurarak, hava kirliliğinin önüne geçecek nitelikte kömürün kullanılmasını sağlaması gerekmektedir. Kentimizde hava kirliliğinin önüne geçmek için; 2004 yılında önerilen ve 2010 yılında Büyükşehir Belediyesi'nin de kabul ettiği, ısı değeri yüksek, partikül oranı düşük özelliklere sahip kömürün kullanılmasını sağlamak gerektiği, kömür ve benzeri katı yakıt kullanımında denetimlerin artırılması, sosyal yardım çerçevesinde dağıtılan kömür yerine yardıma muhtaç vatandaşlarımızın ısınma ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla elektrik yardımı yapılması, toplu taşıma araçlarının kullanılmasının özendirilmesi, diğer araçların egzoz emisyon kontrollerinin artırılması, TSE'li soba kullanılması ve soba kullanımında halkın bilinçlendirilmesinin sağlanması ve kent planlamasında yeşil alanların genişletilmesi gerektiği bildirilmiştir.

85 BİNİ AŞKIN İNŞAAT MÜHENDİSİNİN SESİNE KULAK VERİN:

ucuz işgücü,
diplomalı işsiz olmak değil

**GÜVENLİ
GÜVENCELİ İŞ**

İSTİYORUZ

85 BİNİ AŞKIN İNŞAAT MÜHENDİSİNİN SESİNE KULAK VERİN:

barış içinde, kardeşçe
bir arada yaşamak için

**EŞİTLİK
ÖZGÜRLÜK
DEMOKRASİ**

İSTİYORUZ

85 BİNİ AŞKIN İNŞAAT MÜHENDİSİNİN SESİNE KULAK VERİN:

kamunun yağmalanmasını,
yaşamın ticarileştirilmesini değil

**ÜCRETSİZ
NİTELİKLİ KAMU
ULAŞILABİLİR YATIRIMI ve HİZMETİ**

İSTİYORUZ

Meltem Mah. 3808 Sok. No: 10 07030 Muratpaşa / ANTALYA
Tel: (0242) 237 57 27 (3 hat) Faks: (0242) 237 57 31
imoantalya@imo.org.tr | www.imoantalya.org.tr

85 BİNİ AŞKIN İNŞAAT MÜHENDİSİNİN SESİNE KULAK VERİN !!!

Ülkemiz, 12 Haziran 2011 tarihinde yapılacak olan genel seçim sürecine girmiş bulunmaktadır. Ülke yönetimine aday olan mevcut hükümet ve diğer siyasi partiler seçim atmosferine girmiş ve yönetime gelmeleri durumunda yapacakları icraatlar üzerine açıklamalarda bulunmaktadırlar. Biz inşaat mühendisleri örgütlülüğümüzden gelen gücümüzle ülkemizi yönetmeye aday olan siyasi partilerden;

- **Kamu yatırımlarının artırılmasını,**
- Kamu istihdamının desteklenmesini,
- **Kamuda 4/C statüsünde istihdama son verilmesini, çalışma yaşamına güvenceli iş ve eşit işe eşit ücret anlayışının hâkim kılınmasını,**
- İnşaat mühendislerinin “ucuz işgücü” olarak değerlendirilmemesini,
- **Mühendislik ücretlerinin geçim standartları endeksine göre belirlenmesini,**
- “Torba Yasa”nın çalışanlar aleyhine olan maddelerinin iptal edilmesini,
- **Eşitlik ilkesine aykırı olan Hizmetlerin Ticareti Genel Anlaşması’na son verilmesini,**
- TOKİ inşaatlarının yapı denetim kapsamına alınmasını,
- **TOKİ’ nin asli görevi olan “dar gelirlilere konut üretme” amacına hizmet etmesini,**
- Yapı Denetim Sisteminde denetçi ve kontrol mühendisi olan üyelerimizin özlük haklarının gözetilmesini,
- **Bir mühendislik alanı olan İş Güvenliği Uzmanlığını yalnızca mühendislerin icra etmesini,**
- İşçi sağlığı ve iş güvenliği alanında yapılan düzenlemelerde TMMOB ve TTB’ye aktif rol verilmesini,
- **Kamu İhale Sisteminin “adrese teslim ihale” anlayışından çıkarılmasını,**
- Eğitim sisteminin kamu hizmeti olma niteliğini sürdürmesini,
- **Bütçeden eğitime ayrılan payın artırılmasını,**
- Vakıf üniversitelerini “cazip” hale getiren politikaların önüne geçilmesini,
- **Gerekli alt yapı oluşturulmadan üniversite açılmamasını,**
- Teknik Eğitim Fakültelerinin Teknoloji Fakültelerine dönüştürülmemesini,
- **1938 yılında çıkarılan 3458 Sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanun’un ve inşaat mühendisliği mevzuatının çağdaş normlara göre revize edilmesini,**
- Demokratik, eşitlikçi ve özgürlükçü bir anayasa ve barış içinde bir arada yaşama koşullarının oluşturulmasını

TALEP EDİYORUZ